

# De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEGE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n<sup>o</sup> 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.  
buiten de stad, 8 fr. »  
Een blad afzonderlijk 15 centiem.  
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 3 JUNI.

**Kamer.**

*Zitting van 30 mei.*

Aan het dagore heeft men de voortzetting der beraadslaging over het traktaat met Holland, aangaande den ijzeren weg van Antwerpen op Gladbach.

M. DELHONREUX, ik zal tegen het ontwerp stemmen, omdat ik de afschaffing van de overbelasting op den hollandschen brandewijn afkeur, alhoewel ik het nut en de noodzakelijkheid van den ijzeren weg erken.

M. BEECKMAN keurt de handelwijze van M. Malou goed, sedert hij de misplaatste opmerkingen van M. Rogier, gehoord heeft.

M. DE LEHAYE zal het wetsontwerp stemmen, omdat hij overtuigd is dat in het traktaat niets begrepen is wat de belgische stokers zou kunnen benadeelen.

M. DE ZEREZO keurt de handelwijze van M. Jacobs goed, en zal voor het ontwerp stemmen, omdat Holland zich toegevend heeft getoond in het toestaan der linie op Gladbach. (Onderbrekingen links.)

M. FRÈRE. In het geheel niet! maar wij zijn toegevend geweest.

M. DE ZERERO. Zonder toegevendheid konden wij van Holland niets bekomen. Holland wilde geene linie toestaan, tenzij deze langs Sittard liep. De Limburgsche dorpen welke nu deze linie missen, zullen daarvoor vergoed worden, dewijl eene spoorwegcompagnie voornemens is die dorpen met eene linie te bedeelelen. Door de lijn van Mechelen naar Maeseyck toe te staan, kan het gouvernement aan die noodzakelijkheid voldoen.

M. MALOU. Er bestaan geene gouvernementswerken, welke niet sterk en soms overdreven gekeeld worden. Hier is geene kwestie van binnenlandsche politiek, maar slechts van stoffelijke belangen en het buitenlandsch politiek dat met deze zaak gemengd is, bestaat alleenlijk in datgene te doen verdwijnen, wat min of meer onze betrekkingen met Holland verhoederde. Hier bestaan geene vernederende schikkingen; beide landen hebben een wederzijdsch voordeel bewerkt. Spreker wreegt de onjuistheden welke in het verbaal der onderhandelingsen met Holland gesloepen zijn, en waaruit blijkt dat dezelve dagteekenen van 1845 en 1847. M. Vilain XIII heeft zich ieverig met deze zaak bezig gehouden.

Hierna bewijst spreker dat het verwerpen dezer linie voor Aantwerpen hoogst nadeelig zou zijn. Hij bewijst dat, sedert 1839 wij geen belang meer hebben in eene linie langs Sittard; heden is ons voordeel gelegen in de richting langs Weert naar Gladbach, om ons spoorweg met het middelpunt der duitsche ijzeren wegen te verbinden.

Holland heeft eene wezenlijke opoffering gedaan, door ons dezen weg toe te staan. Om het nut dezer linie te doen uitschijnen, zal ik u zeggen, dat de ontwerpen spoorweg 159 kilometers, dat is een vierde, korter is, dan de lijn welke ons nu langs Aken, met Duitschland verbindt.

Men heeft gezegd, dat wij in onzen eisch moesten volharden; uitstekende mannen, zooals baron de Gericke, M. Franzen van de Putte, zouden geëindigd hebben met ons recht te laten wedervaren. Welnu, deze laatste was reeds minister toen onze tegenstrevers aan 't bewind waren, en nogtans is men tot geenen uitslag gekomen.

Onder het opzicht van 't algemeen belang is het goedgekeurd ontwerp zoo voldoende als men het kan wenschen. M. Frère heeft zich hier den toek van argwaan gemaakt. Maar als men van natie tot natie handelt, moet men veronderstellen dat men met eene treffelijke en zedelijke natie te doen heeft. Wanneer men met treffelijke lieden heeft gehandeld, is het vertrouwen wettig; maar het misstrouwen niet.

## Binnenland.

**Ontploffing te Jemmapes. 14 slachtoffers.** — Eene verschrikkelijke ramp is in de plaatfabriek van de heeren Dementes en C<sup>o</sup>, te Jemmapes bij de Statie voorgevallen:

De ketel is gesprongen. Men heeft 14 dooden van onder de puinhopen gehaald. Er zijn ook talrijke gekwetsten.

Een ijzeren plaat, 300 kilos wegende, is over de glasblazerij van Quaregnon, op meer dan 300 meters afstand geworpen.

De Staatsingenieurs hebben een enkwest begonnen over de oorzaak van het ongeluk.

Eene groote volksmeunigte bevindt zich voor het gesticht. Verscheidene werklieden zijn nog niet terug gevonden. Men vreesd dat zij ook gedood zijn. De droefheid die rond het gesticht te zien is kan men niet beschrijven.

De lijkzen zijn geheel verbrand. Ziehier nog eenige bijzonderheden over die ijzelijke ramp: Het was rond drie ure van den morgend, op het oogenblik dat 250 werklieden bezig waren aan de 20 ovens die in het gesticht zijn, toen eensklaps eene ontploffing plaats had.

En der ketels sprong met zooveel geweld dat het ijzer 6000 kilos wegende, na een groote waterbak te hebben omgeworpen, door het dak der fabriek is gevlogen en 12 meters van de plaats des onheils werd terug gevonden.

Tenzelfden tijde stortte zes ovens in, onder hunne puinhopen 14 werklieden begravinge.

Er heerschte een ongelooftelijke schrik; iedereen vluchte weg langs waar hij maar kon. Het eerste oogenblik van schrik voorbij zijnde, brachten de werklieden weldra hulp aan hunne medegezellen, slachtoffers van het ongeluk. Men haalde alsdan met veel moeite 14 slachtoffers van onder de puinhopen, waaronder er waren die verschrikkelijk verminkt waren door de stukken steen en verbrand door het geulijzer.

Behalve de 14 dooden zijn er 9 meer of min gekwetst.

Het gedeelte van 't gebouwd dat is ingestort, beslaat ongeveer 50 vierkante meters.

De lijkzen der slachtoffers zijn op eene lijn in eene remise van het etablissement geplaatst; een briefje op hunne borst vast gemaakt duidde hunne namen en woonplaats aan.

In den namiddag zijn zij in doodkisten gelegd en met een wagen naar hunne familien overgebracht, waar de meest hartverscheurende tooneelen plaats hadden.

De *Gazette de Mons* bevat over die verschrikkelijke ramp de volgende bijzonderheden:

Rond 3 ure in den nacht, op het oogenblik zelfde dat 250 werklieden gebezigd waren aan de 20 smeltovens, waaruit de fabriek van de heeren Dementes en C<sup>o</sup> bestaat, hoorde men twee achterenvolgende ontploffingen, en er verhoef zich eene dikke rookkolom. De ketel van een der ovens was gesprongen.

De kracht der ontploffing was zoo groot, dat de romp des ketels, die ruim 6000 kilos zwaar woog, eene overgroote nabijgelegene recipient om ver sloeg, door het dak heen vloog; op een der uitloeken afkaatste en 12 meters van zijne standplaats is teruggevonden.

Terzelfder tijde stortten 6 smeltkroezen, met het geheel toestel waarop zij rustten, in, en begraafden onder hunne puinen 14 ongelukkige werklieden, die er rondom gebezigd werden. De schrik was algemeen. Iedereen vluchtte langs waar men kon weggelopen; maar zodra de eerste schrik bedaard was, keerden de werklieden terug om te helpen, waar hulp kon verleend worden.

Met veel moeite trok men onder de puinende 14 lijkzen uit, waarvan sommige op afzichtelijke wijs verminkt waren, hetzij die getroffen werden door de neerstortende puinen, hetzij de gesmolten ijzerstof hun ijselijk verbrandde.

Negen andere puddlers werden min of meer ernstig gekwetst of verbrand. Een hunner, de genaamede J. B. Ducez van Jemmapes, is denzelfden dag aan zijne wonden overleden.

Om zich een denkbeeld te vormen over de kracht der ontploffing, leze men het volgende: Een kleinere ketel die boven de gesprongen stoomketel aangebracht was, werd in twee stukken gespleten. Het eene deel viel op eenige meters afstand en het andere dat ongeveer 400 kilos weegt, werd 15 meters omhoog geslagen en over de glasblazerij van Quaregnon heen, in eenen hof geworpen. Daar op eenen afstand van zijn vertrekpunt, ruim 350 meters ver, bleef het liggen, na alvorens te twee malen den grond geraakt te hebben en telkens ruim 10 meters ver te zijn voortgevoerd.

Indien de ijzermassa op het naburige huis gevallen ware, zou zij waarschijnlijk van het dak tot op gelijkvloers zijn doorgedrongen, met hetzelfde gemak als dit aan een kanonskogel zou doen.

Het in puin geslagen deel der fabriek is oppervlakkig 50 vierkante meters groot, en vertoof voor het oogenblik niets anders dan eene opeenhoping van steenen, ijzer en grove stukken hout.

Het dak der lamineerzaal is op eene lengte van ruim 40 meters weggeslagen en verschillende werklieden zijn door de hiervan neervallende dakpannen gekwetst.

De stoffelijke schade wordt op ongeveer 50,000 fr. berekend, en indien de ramp bij dag had moeten voorvallen, zou men veel meer dooden te betreuren hebben, want in de kamer waar de ontploffing plaats greep, werken bij dage nog gewoonlijk 15 of 20 werklieden en verscheidene jongelingen aan het laden en lossen der waggons.

De lijkzen der slachtoffers zijn op eene rij geplaatst in eene remise van de fabriek, en een

opschrift dat op hunne borst gelegd was, maakte hunne namen, voornamen en woonplaats bekend.

Des namiddags werden zij in met stroo gevulde doodkisten geplaatst, en op wagens naar hunne familien overgevoerd, waarbij tooneelen van wanhoop en droefheid plaats grepen, die door geene pen kunnen beschreven worden.

Een waarlijk zonderling voorval kenmerkte deze vreeselijke ramp, waarbij zoo veel lieden het leven verloren. Een werkmans, Middler, die met den rug tegen den gesprongen ketel leunde, terwijl hij smakelijk eene boterham opat, werd op het oogenblik der ontploffing 4 of 5 meters ver geworpen, zonder het minste doel te bekoemen.

Hij ont kwam uit de met doodsgewaar vervulde kamer, met op handen en voeten onder eenen wagon door te kruipen.

De oorzaak der ramp is ongekend. Er waren vier personen met het bezorgen van den stoomketel gelast, twee voor den dag en twee voor den nacht, en nauwelijks eenige minuten na een onderzoek van den ketel, had de ontploffing plaats. De vier bezorgers stonden onder het toezicht van een onderbaas, en men verzekert, dat de generateur nieuw was en nog maar zes maanden dienst had.

Des anderendaags 's morgens, ten 10 ure, is er een onderzoek begonnen door de ingenieurs van het gouvernement, waarvan gisteren de uitslag nog niet gekend was. De burgemeester der gemeente en de politie-beambte verbleven den heelen dag op het ramploonel.

**Italië.**

Rome, 28 Mei.

De Romeinsche correspondent van den *Unitas* stelt tegenover de in omloop gebrachte geruchten, dat de Paus doodelijk zwak zou zijn, een treffend verhaal aangaande een gehoor den 16 deser, door den H. Vader aan eenen jongen geestelijke verleend. Zoodra Pius hoorde dat zijn bezoeker, die nog eerst de kleinere orden heeft ontvangen, als pauzelijke zonsaf had gediend, voegde hij hem de volgende woorden toe:

« Zou gij zijt zonsaf geweest. Ik houd veel van mijne deppere zouten en zij houden ook veel van mij? God heeft hen gezegend, en overal doen zij zich zelven en de Kerk, die zij geliefd hebben, eer aan. Welnu mijn kind, wat kan ik voor u doen? Gij draagt thans het priesterkleed; misschien wenscht gij ontheven te worden van eenige censuur. Hoeveel garibaldisten hebt gij gelood? » — « Dit weet ik niet, H. Vader zoo klomk het bescheiden antwoord, maar ik durf gerust zeggen, dat ik ze destijds allen had willen dooden. »

De Paus lachte, en vervolgde: « Voortaan zult gij niet meer dooden, en wanneer gij zult zijn, mijn zoon, zult gij Gods vijanden vervolgen om hen te bekeeren en te vergeven. » Toen de jonge man hem een smeekeschrift overhandigde, vroeg Pius hem zijn wandelstok vast te houden. De jongeling haastte zich den stok te nemen, en in tranen wagsmelend drukte hij er een kus op. « Kom aan, zonsaf, gij weent; gij wilt dan, dat ik ook weene? » Sprak de Paus op ontroerden toon, en bij die woorden het hoofd van den jongeling in zijne beide handen remende, drukte hij het tegen zijne borst. Voorts las Pius het verzoekschrift, waarin eenige gunsten of dispensatiën werden gevraagd en willigde het gevraagde in, door met vaste hand op de achterzijde van het papier twee regels en zijne handteekening te plaatsen.

Over diezelfde audientie bevat de *Germania* nog de volgende bijzonderheden. Op de vraag den oud-zonsaf: dat de H. Vader hem loch zeggen zou hoe hij zich bevond, dewijl er zooveel geruchten in omloop zijn, en er voor de katholieke wereld zeer veel aan gelegen is, het te weten, gaf Pius ten antwoord:

« Ik bevind mij weer tamelijk wel, slechts » het linkerbeen doet mij pijn en ontzegt mij » zijnen dienst. Om dit lichaamsdeel een weinig » te helpen, heb ik mij dus een derde been, » den wandelstok, aangeschaft. »

Die woorden brengen de *Germania* in herinnering, wat de H. Vader nu ongeveer vier jaren geleden gezegd heeft. Toen men hem bij de feestelijke opening der tentoonstelling van voorwerpen van christelijk kunst geluk wenschte en daaraan de hoop vastknoopte dat hij ook spoedig een ander werk des vredes zou mogen inwijden, doelende op de nieuwe waterleiding, die zijn naam draagt: *Aqua Pia*, gaf de Paus ten antwoord: « Ik hoop dit nog te beleven, en ook den dag, waarop ik met den zilveren hamer de Porta Sancta voor het jubeljaar 1875 zal openen, al moest ik ook op krukken uit mijne vertrekken naar St-Pieterskerk voorstroompen. Daarna zal ik zeggen: Heere laat thans uw dienenaar in vrede gaan. »

**Rusland.**

De plechtige intrede van den shah van Perzie te Petersburg, zegt een dagblad dier stad van 23 mei, heeft den 22, om 1 uur 's namiddags plaats gehad. Om een uur stipt heeft de stoet de spoorwegstatie verlaten. Eene escouade gendarmen ging aan het hoofd. Vervolgens kwam een peloton kozakken van het bijzonder geleide des keizers, gevolgd door verschillende detachementen muselmans, die geestdrijftige kreten aanhieven en hunne blanke sabels in de hoogte staken. De keizer en de shah zaten in open rijtuig, omringd door pikours in 't wit, rood en in het goud gekleed. De shah droeg eenen zwaren uniform met diamanten borduursels, en epauletten insgelijks met diamanten voorzien. Op zijne muts van zwart schaapsvel, schittert eene prachtige trinaald in diamanten. Overal werden de twee vorsten op geestdrijftige toejuchtingen onthaald.

Het keizerlijk rijtuig was gevolgd van een tweede detachement kozakken van het bijzonder geleide des keizers; daarachter kwamen de rijtuigen der leden van de keizerlijke familie en van de perzische prinses. Al deze rijtuigen werden geleid door koetsiers in groote galavivres, doch zonder tikkenhaan en pruk. Onder het gevolg van den shah van Perzie, erkenbaar aan de uniformen gausch met goud afgeleid en aan de mutsen, bemerkte men eene personage die eenen uniform droeg bijna gelijk aan dengene van de fransche officieren van het keizerrijk. Het was de geneesheer van den shah. Het gevolg van den shah bestaat uit talrijke militairen, die epauletten dragen gelijk de fransche generaals. De shah is 45 jaar oud. Hij is groot en ziet er maar 35 jaar uit.

## HANDELSBERICHTEN.

MAESTRICHT, den 24 mei.

Tarwe,	49,8 kil.	D.	3,40 tot 3,43
Rogge,	48,8 »	»	2,13 tot 2,20
haver,	12 »	»	1,28 tot 1,30
gerst,	100 »	»	41,00 tot 41,32
Bockweit,	17 »	»	1,70 tot 1,73
Aardappelen,	68 »	»	2,37 tot 2,72

AALST, den 24 mei.

Hop, de 80 kilos,	fr.	00 tot 80 op 0,00
SINT-TRUIDEN, den 24 mei.		
Tarwe, de 100 kilos.	fr.	35,00 op 0,00
Rogge,	»	23,00 op 0,00
haver,	»	22,25 op 0,00
Gerst,	»	23,00 af 0,00

De *Revalenta* thans gedroogd verkocht wordende, moet slechts een minuut op het vuur staan; voor personen op reis of welke geene keukens hebben, hebben wij de gereed gemaakte BISCUITS van REVALENTA, welke men ten alle tijden kan eten; in blikke doozen van 4 en 7 fr.

Alle ziekte vindt door de weldoende REVALENTA ARABICA, gezondheid, kracht, eetlust, spijsvertering en verzuikende slimp. Zij geneest zonder medicijn, zonder purgering, zonder kosten, de maag en leverziekten, de gal, de winden, de zuurheid, het slijm, de braaklust, de maag opweerp en uitwerpingen, de opstopping, den buikloop, den hoest, de belemmering aan ademhaling, de uitstering, al de wanorders veroorzaakt, door borstontsteking, keel, adem, stem, touklippen, blaas, lever, tendes, ingevandene, slijm, voortkomende uit de hersenen en het bloed. Zij heeft reeds 72.000 gezelingen bewerkstelligd, waaronder die van Z. H. den Paus, van den graaf Pluskov en de markiezine Brehan, enz.

GENEZE N<sup>o</sup> 68,474.

27 oktober 1866.

Prunetto (bij Mondovì.)

Mijnheer. — Ik kan u verzekeren, dat sedert ik gebruik maak van de wonderbare REVALENTA ARABICA DU BARRY, het is te zeggen, sedert twee jaren, ik geen ongemak van mijnen onderdom, noch het gewicht mijner 84 jaren meer gevoel. Mijne beenen zijn op nieuw kloek geworden; mijn gezicht is zoodanig goed dat ik geen gebruik van mijne bril moet maken, mijne maag is zoo gezond gelijk op 50 jarigen leeftijd. Kortom ik ben verjongd; ik predik, zit te biecht, ik bezoek mijne zieken, doe tamelijk lange reizen en mijn geest is helder en mijn geheugen is frisch. Ik laat u toe deze verklaring openbaar te maken als gij wilt.

De priester Pierre CASTELLI.

Bachelier in godsgeleerdheid en pastoor van Prunetto (Arrondissement Mondovì.)  
Voedsamer dan het vleesch, geeft zij de gezondheid weder en spaart 50 maal haren prijs in medicijnen uit.

In dozen van 1/4 kil., 1 fr. 25; 1/2 kil., 4 fr., 1 kil., 7 fr.; 2 1/2 kil., 16 fr.; 6 kil., 42 fr.; 12 kil., franco 60 fr.

Du Barry en C<sup>o</sup>, 12, Keizerstraat, Brussel.  
De *Chocolade-Revallenta* geeft den eetlust terug, spijsvertering, slaap en sterkte aan de zwakke personen en kinderen en is tienmaal voedsamer dan het gewone vleesch en chocolade. In dozen en in tabletten van 12 tassen, fr.; 2,25; voor 24 tassen, 4 fr.; voor 48 tassen, 7 fr., of omtrent 10 centiem per tas. — Zending tegen postbon. — *Barry du Barry en C<sup>o</sup>*, 12, Keizerstraat, te Brussel.  
Dépôts: Te TONGEREN, de Fastré, Swinkels, apoth. — VLYTINGEN, Vanden Dyck-Thonon, negt. — DILSEN, Op'Eynde, molder. — HASSELT, Vreven, Vandercappellen, wa Maria Schoofs. — MAESEYCK, Schoolemeesters, negt., Hougaerts, drukker, BRIERS, drukker. — MONTENAEREN, Hockensiels, apoth. — ST-TRUIDEN, Warnots, apoth.